

forlange, at der skal betales Noget, saaledes at Bestemmelsen vil blive en Hindring for en egentlig Eftergivelse. Derfor ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for dette Forslag. Hvad Forslaget under Nr. 8 angaar, da er man jo temmelig enig om, at det ikke indeholder nogen særlig Forskjel fra det, der nu efter 2den Behandling foreligger, men at det nærmest er en Formjag, og det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 11. Jeg er ikke tilstrækkelig inde i Kommunerens Regnskabsvæsen til, at jeg tør anbefale de ærede Medlemmer enten at stemme for eller imod. Af samme Grund skal jeg ogsaa selv afholde mig fra at stemme derover.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Jeg har haade ved 1ste og 2den Behandling af dette Lovforslag havt Leilighed til at fremsætte mit Standpunkt overfor det, og jeg kan i det Væsentlige henholde mig dertil. Deraf følger, at jeg ikke kan anfse Forslaget for at blive forbedret eller mere egnet til at vinde Indgang i det andet Thing eller i det Hele, hvis de herstillede Vædringsforslag skulde blive vedtagne. Jeg skal dog undtage et Par, der have en anden Karakter, nemlig Vædringsforslagene under Nr. 8 og 9, der selvstændigt have en helt anden Betydning, og jeg skal ganske henstille, hvad man vil gjøre med Hensyn til dem, om man vil finde det rigtig at vedtage dem eller ikke. Med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 2 og 11 skal jeg gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg kan være enig med Udvalgets ærede Ordfører (Meergaard) i, at de ere overflødige, og jeg vil sige, at de ere underlige og høist uegndvanlige. Jeg tror, at man ikke let skal finde saadanne Bestemmelser i en Lov, i alt Fald ikke i vore kommunale Love, ved hvilke man foreskriver udførligt og nøiagtigt en specificeret Fremgangsmaade, med Hensyn til, hvorledes Udgiftsposterne skulle føres, og hvad der skal foregaa i Sogneraadet i administrativ Henseende. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være meget uegndigt, om man vilde bebyrde Love med den Slags Bestemmelser. Det maatte i alt Fald være ganske tilstrækkeligt, hvis man ønskede noget Saadant fastslaaet, at give nogle almindelige Bestemmelser om, at det til enhver Tid skulde kunne behørig konstateres, hvad der var udgivet paa disse Konti, og hvad der endnu ikke var tilbagebetalt eller eftergivet; men saaledes at give Bestemmelser om, hvad Sogneraadet skal opføre i sin Protokol, synes mig uegndigt, og i det Hele synes det mig underligt og ikke stemmende med, hvad vi pleie at indføre i vore Love; i den Henseende var det Vædrings-

forslag, som nu er taget tilbage, endnu værre. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Eftergivelse ved Kommunalbestyrelsens Beslutning har jeg tidligere havt Leilighed til at udtale mit Standpunkt, og jeg skal tillade mig at sige, at her mangler der Noget, som de Herrer vistnok ikke have havt Ole for. Jeg mener nemlig, at det skulde kræves, at Eftergivelsen kun skulde ske paa Vedkommendes Begjæring. Det forekommer mig, at den, der skal have Eftergivelsen, maa have saa megen Interesse for sin egen Stilling, at han begjærer Eftergivelsen, men her vil man gjøre Kommunalbestyrelsen det til Pligt, uanset om Eftergivelsen er begjært eller ikke, at tage Eftergivelsesspørgsmaalet under Overveelse. Det kan jeg ikke finde rigtig, idet jeg mener, at den Vedkommende selv bør kjende sit eget Tarv i denne som i saa mange andre Retninger, og at han selv maa begjære Eftergivelsen, hvorefter saa Kommunalbestyrelsen tager Spørgsmaalet under Overveelse. Jeg har tidligere udtalt, at jeg ikke vil have Noget imod, at man stiller det saaledes, at Vedkommende efter en vis Tidsfrist kan begjære Understøttelsen eftergivet, og at Kommunalbestyrelsen, naar Vedkommendes Begjæring foreligger, optager Spørgsmaalet til Afgjorelse, men Kommunalbestyrelsen maa være stillet saaledes, at det er den Vedkommende, der maa komme og anmode om at faae Understøttelsen eftergivet. Det forekommer mig, at det er den eneste passende Maade overfor Kommunalbestyrelserne, som jo have beslutende Myndighed ikke alene med Hensyn til at uddele, men ogsaa med Hensyn til at eftergive Fattigunderstøttelse.

Sjmarck: Jeg vilde gjerne, inden vi gaa til Afstemning over Vædringsforslagene, have Lov til at sige, at naar jeg har været med til at stille nogle af de foreliggende Vædringsforslag — jeg veed, at jeg taler ikke blot paa mine egne Begne, men at flere af de 15 Medlemmer ere enige med mig dert — har det været, fordi vi anfse Bestemmelserne dert og navnlig enkelte af dem for at være store Fremskridt, men efter de Udtalelser, som ere fremkomne her i Salen, haade fra forskellige Medlemmer og fra den ærede Minister, vil jeg — og jeg tror ogsaa at kunne sige det paa Fleres Begne — ikke være med til at lægge Hindringer i Veien for Loven, idet det forekommer mig temmelig klart, at dersom Vædringsforslagene under Nr. 1 og 5 vedtages, vil det dermed være givet, at Lovforslaget vistnok ikke nogenstunde kommer videre end over i det andet Thing, og da jeg anfser Lovforslaget, som det er, for et Fremskridt, og da jeg er enig med den ærede